

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΓΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Η ιεραποστολή και η φύση της Εκκλησίας
Θανάση Ν. Παπαθανασίου

ΧΑΦ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η Β Μ Α Ϊ Ο Υ 2 0 1 8

- ✿ «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἣ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει».
- ✿ Ἰώβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.).
- ✿ Σεραφεὶμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς (1602),
- ✿ Σοφίας ὀσίας τῆς ἐν Κλεισούρα Καστορίας.

Ἡ ιεραποστολή και η φύση της Εκκλησίας

Ἡερμηνεία που συνήθως δίνεται [στον χαρακτηρισμό της Εκκλησίας ως αποστολικής στο Σύμβολο της Πίστεως], είναι ότι η Εκκλησία είναι αποστολική, διότι οικοδομεῖται ἔχοντας θεμέλιο τους δώδεκα ἀποστόλους. Διδασκαλία της, δηλαδή, είναι η διδασκαλία που αυτοὶ παρέλαβαν ἀπὸ τον Χριστό, κήρυγμά της είναι το κήρυγμά τους και ποιμένες της οὖ διάδοχοί τους. Συνήθως ἐδῶ (με την υπογράμμιση, δηλαδή, της λεγόμενης ἀποστολικῆς διαδοχῆς) τίθεται τελεία. Ὑπάρχει ὁμως κίνδυνος να παραθεωρηθεῖ το ἐξῆς ἀπλούστατο: Ἡ βάση ὄλων αὐτῶν δεν είναι πρωτογενῶς οὖ ἀπόστολοι, ἀλλὰ η ἀποστολικότητα, η οποία είναι κάτι συμφυές με καθαυτή την πρωτοβουλία και το ἔργο του Θεοῦ στην ιστορία. Ὁ Θεός ἀπέστειλε τον Χριστό στον κόσμο, ο δε Χριστὸς με τη σειρά του, ως ο κατ' ἐξοχὴν σταλμένος –ἦτοι ο κατ' ἐξοχὴν ἀπόστολος– ἀποστέλλει στον κόσμο τους μαθητές του. Στον μεν Πατέρα του ἀνέφερε: "ὅπως ἐσύ ἔστειλες ἐμένα στον κόσμο, ἔτσι κι ἐγὼ ἔστειλα αὐτούς στον κόσμο" (Ιω. 17: 18), στους δε μαθητές του ἀνακοίνωσε: "ὅπως ο Πατέρας ἔστειλε ἐμένα, ἔτσι στέλνω κι ἐγὼ ἐσάς" (Ιω. 20: 21). Και ὅλα αὐτά, με την πνοή του Πνεύματος, που φέρνει σε κοινωνία τις δύο διαφορετικότητες, το θεῖο και το ἀνθρώπινο, και εγκαινιάζει μέσα στην ιστορία το ἀληθινὰ καινούργιο. Ἡ ἀποστολή, δηλαδή το στάλσιμο, του Χριστοῦ στον κόσμο ἀφορὰ αὐτό που εἶναι ο Χριστὸς. Δηλώνει δηλαδή ἀκριβῶς το γεγονός ὅτι ο ἄσαρκος Υἱὸς σαρκώθηκε. Ἡ σάρκωσή του και το στάλσιμο του ταυτίζονται. Ἀν λοιπὸν ἀπὸ τον Χριστό ἀφαιρεθεῖ το στάλσιμο του στον κόσμο, τότε αὐτό που θα ἀπομείνει δεν θα εἶναι ἕνας Χριστὸς μη δρων ιεραποστολικῶς (πλην ὁμως Χριστὸς), ἀλλὰ ἕνας ἄσαρκος ἢ ξεσαρκωμένος Χριστὸς, ἄρα ἕνας μη Χριστὸς. Κατὰ συνέπεια, η Εκκλησία εἶναι ἀποστολική, εἴν και ἐφ' ὅσον

Κυριακή της Σαμαρείτιδος

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ια' 19-30)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρῶν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίζου τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἕξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος ἁμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠὔπορετό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὁ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

εἶναι ἀποστελλόμενη ἀπὸ τον Θεό και ἀποστέλλουσα ἀποστόλους της "σ' ὅλη την κτίση" (Μάρκ. 16: 15). Και στο ζήτημα αυτό εκδηλώνεται αδιάκοπα η δράση των προσώπων της αγίας Τριάδας. Οι μαθητές, που τους εξαπέστειλε ο απεσταλμένος του Πατρός, στέλνονται ταυτόχρονα ἀπὸ το Πνεῦμα, που πνει ὅπου αὐτὸ θέλει· σε αὐτοὺς που ἀποστέλλονται, μα και σε αὐτοὺς που συναντοῦν οἱ ἀποστελλόμενοι.

Ἦπρος τον κόσμο ἀποστολή της Εκκλησίας, λοιπόν, δεν εἶναι κάτι πέρα ἀπὸ τον εαυτὸ της, ἀλλὰ ὅρος συγκρότησης του εαυτοῦ της. Το θέμα δηλαδή δεν εἶναι απλῶς "τι κάνει" η Εκκλησία, ἀλλὰ πρωτίστως "τι εἶναι". Ἀν τυχόν (για να φέρουμε ἓνα παράδειγμα) μια ἐκκλησία θελήσει να υπάρξει τάχα ἀφ' εαυτῆς και καθ' εαυτήν, και γι' αὐτὸ ἀποφασίσει να κλείσει τις πόρτες του ναοῦ στον ἔξω κόσμο, ὥστε μέσα στο ναὸ να υπάρξει τάχα ο καθαρὸς εαυτὸς της, τότε το ἐγκλειστο ἐκκλησίασμα θα τελέσει μεν τη θεία

Κυριακή της Σαμαρείτιδος

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Τις ημέρες εκείνες, οι απόστολοι που είχαν διασπαρή ένεκα του διωγμού, που έγινε εξ αιτίας του Στεφάνου, έφθασαν μέχρι της Φοινίκης και της Κύπρου και της Αντιοχείας, αλλά δεν εκήρυτταν τον λόγον σε κανένα παρά μόνον σε Ιουδαίους. Μερικοί από αυτούς ήσαν Κύπριοι και Κυρηναίοι, οι οποίοι, όταν εμπήκαν εις την Αντιόχειαν, μιλούσαν εις τους ελληνιστάς κηρύττοντες το χαρμόσυνον άγγελμα περί του Κυρίου Ιησού. Και το χέρι του Κυρίου ήτο μαζί τους και μεγάλος αριθμός επέστρεψε και επέστρεψε εις τον Κύριον. Έφθασε δε η είδησις γι' αυτούς εις τα αυτιά της εκκλησίας των Ιεροσολύμων και έστειλαν τον Βαρνάβαν έως την Αντιόχειαν. Όταν αυτός έφθασε και είδε την χάριν του Θεού, εχάρηκε και παρώτρυνε όλους να παραμένουν πιστοί εις τον Κύριον με σταθερή καρδιά, διότι ήτο πραγματικά άνθρωπος αγαθός και γεμάτος Πνεύμα Άγιον και πίστιν. Αρκετός δε λαός προσετέθη εις τον Κύριον. Τότε ο Βαρνάβας ανεχώρησε εις την Ταρσόν διά να ζητήσει τον Σαύλον και όταν τον ευρήκε τον έφερε εις την Αντιόχειαν. Έμειναν δε ένα ολόκληρον χρόνον εις την εκκλησίαν και edίδαξαν πλήθος πολύ. Εις την Αντιόχειαν οι μαθηταί ωνομάσθησαν διά πρώτην φοράν Χριστιανοί. Κατά τας ημέρας αυτάς κατέβηκαν προφήται από τα Ιεροσόλυμα εις την Αντιόχειαν. Ένας δε από αυτούς, ονομαζόμενος Άγαβος, εσηκώθηκε και προείπε διά του Πνεύματος, ότι θα εγένετο μεγάλη πείνα εις όλην την οικουμένην, η οποία και έγινε επί Κλαυδίου Καίσαρος. Απεφάσισαν δε οι μαθηταί να στείλη ο καθένας, ανάλογα προς την οικονομικήν του κατάστασιν, βοήθειαν εις τους αδελφούς που κατοικούσαν εις την Ιουδαίαν. Αυτό και έκαναν και την απέστειλαν εις τους πρεσβυτέρους διά του Βαρνάβα και του Σαύλου. (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Αποστολικής Διακονίας)

Ευχαριστία με τον άρτο και τον οίνο που από τα πριν έχει στα χέρια του, κατόπιν όμως, μη ανοιγόμενο στον έξω κόσμο, θα περιέλθει σε αδυναμία να την τελεί. Αρνούμενη να αποσταλεί στα χωράφια της οικουμένης, αρνούμενη να εισάγει στο ναό τον κόσμο ως άρτο και οίνο, παύει να είναι ο εαυτός της. Παύει να είναι Εκκλησία, δηλαδή εργαστήρι επεξεργασίας (θεολογικότερα: μεταμόρφωσης) του κόσμου, και εκπίπτει σε ιδεολογικό όμιλο.

Για να αρνηθούμε ότι το άνοιγμα της Εκκλησίας προς τον κόσμο είναι συστατικό της φύσης της, θα πρέπει να υπονοήσουμε ότι η Εκκλησία ή αποτελείται από κάποιο μετεωρικό υλικό που έπεσε αλαχόθεν επί της γης, ή ότι συνιστά σκιά μιας μέλλουσας πραγματικότητας, σκιά η οποία απλώς θωπεύει τον κόσμο στο διάβα της ιστορίας χωρίς πραγματική σχέση μαζί του. Όμως, Εκκλησία είναι ο ίδιος ο κόσμος, η κτίση του Θεού, που ανταποκρίνεται στο κάλεσμά του, παραδίνεται στο άγιο Πνεύμα,

Κυριακή της Σαμαρείτιδος

γίνεται σάρκα του δευτέρου προσώπου της Τριάδας κι έτσι αναδεικνύεται σε σημείον και σε κήρυκα της μέλλουσας Βασιλείας. Μέσα στην ιστορία η Εκκλησία υπάρχει (ας μου συγχωρεθεί ο νεολογισμός) οφειλεκτικώς: Οφείλει αδιάκοπα να απευθύνεται στον κόσμο με αυτό που η ίδια είναι, με αυτό που κάνει, με αυτό που λέει. Αδιάκοπα να του κομίζει την είδηση της ανάστασης του Χριστού και την υπόσχεση της ανάστασης της κτίσης. Αδιάκοπα να διαλέγεται μαζί του, αδιάκοπα να τον προσκαλεί, αδιάκοπα να κάνει σάρκα της τα δεδομένα του. Αδιάκοπα να διακρίνει τι φέρνει θάνατο και τι δεξιώνεται τη ζωή. Αδιάκοπα να διακονεί τους ανθρώπους, είτε αυτοί μεταστρέφονται στη χριστιανική πίστη είτε όχι. Ο διακονικός τρόπος ύπαρξης της Εκκλησίας συμπίπτει με το να είναι απεσταλμένη ενός Θεού που ήρθε όχι για να διακονηθεί, αλλά για να διακονήσει. Με άλλα λόγια, ο διακονικός τρόπος ύπαρξης της δεν αποτελεί μεθοδεία ή κόλπο προκειμένου να κατορθωθεί κάτι άλλο (η στρατολόγηση, δηλαδή, οπαδών). Αποτελεί αποστολή της. Με τον ίδιο τον τρόπο συγκρότησης και πολιτείας της, δηλαδή, η Εκκλησία καλείται να φανερώνει και να πραγματώνει, κατά το δυνατό, τι λογής είναι ο Θεός της: Θεός Τριάδα, δηλαδή συντροφιά αδιάκοπης αγάπης και ασιγγούνευτης ζωής.

Θανάση Ν. Παπαθανασίου, από το βιβλίο «*Η Εκκλησία γίνεται όταν ανοίγεται*», σελ. 28-32, β' έκδοση: Σεπτέμβριος 2009, εκδόσεις: Έν πλω

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) 🔔 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🔔

Τρίτη 8 Μαΐου 2018, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Τετάρτη 9 Μαΐου 2018, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Πέμπτη 10 Μαΐου 2018, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.
Παρασκευή 11 Μαΐου 2018, Παναγία Βαραμπά 7:00 π.μ.
Σάββατο 12 Μαΐου 2018, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

2) 🔔 ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ 🔔

Την Πέμπτη 10 Μαΐου 2018, 7:00 π.μ. Όρθρος & Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στο Ναό μας επ' ευκαιρία της ανάμνησης της ανακομιδής & παρόδου του ι. λειψάνου του Αγίου Νικολάου του θαυματουργού.

3) 🎯 ΣΧΟΛΗ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ 🎯

Κυριακή 13 Μαΐου 2018, 7.00 μ.μ. ΘΕΜΑ: «Αμφισβητήσεις στην σύγχρονη οικογένεια σ' ένα κόσμο που αλλάζει». Ομιλητής: **π. Νικόλαος Δουλγέρης, εφημέριος Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Πατησίων.**

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή της Σαμαρειτιδος